

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

V. Obedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](#)

V. Obedientia.

O Magister & Speculum perfectissimæ obedientiæ: qui descendisti de cœlo, non ut faceres voluntatem tuam; sed ejus, qui misit te, Patris, atque etiam dilectissimæ tuæ Matris, cui subditus fuisti: quām heroicam nos doces obedientiam; dum ad verba Sacerdotis consecrantis è cœlo te demittis, & sub panis & vini speciebus te collocas? Est sanè hæc obedientia tua I. ad nutum celeris; ita ut nec ad momentum temporis adventum tuum differas. II. Est universalis ad omnes Sacerdotes etiam malos, ad omnem locum & tempus se extendens. III. Est constans & perseverans usque ad finem mundi, absque defatigatione aut rædio, etiamsi subinde irreverenter & indignè tracteris. Obstupefcite Cœli super hoc!

O Præceptor optime! desidero te, intimè suscipere in domum meam, quemadmodum Martha, ut tibi obediam, serviam & placeam. Desidero ubi te excepero, sedere ad pedes tuos, & audire verbum tuum, ut spiritualem mihi refectiōrem velut Mariæ sorori ejus præbeas, &

ani-

animam meam in veram Bethaniam
est domum obedientiæ convertas. Ve
rgo Domine ; & in obedientiæ perfec
disciplina me instrue : Concede ut ob
diam Tibi ac Prælatis meis obedientiæ
lieri, mandata non differendo ; sed lu
alacriter exequendo : obedientiæ uni
fali in omnibus , etiam arduis , nullo
cepto , & absque replica : obedientiæ
stante & perseverante usque ad mortem
ut hac ratione in domo mea velut in
Bethania cum gaudio permaneas.

VI. Misericordia.

O Redemptor misericordissime lo
usque demittis te , ut mortalium o
ferriis succurras , ut ignorantes doc
famelicos pascas , sitientes potes , in
mos visites , nudosque gratiæ tuae pale
mento contegas ? Nequè hæc solūmp
nas mundi Monarchis ac Principibus ;
rūm etiam infirmis mendicabilis , & q
magis stupeandum est , peccatoribus ; mo
pœnitentiam agant , cum gaudio apud
manendo , qui ante fuerant Dæmoniorum
hospitia. O Magister bone ! vere mil
eors & pie ! emolli cor meum adama